

Lesninger 15. alm. Søndag År A.

1. lesning Jes 55,10–11 Regnet har gjort jorden fruktbar

Så sier Herren:

«Som regn og sne faller ned fra himmelen og ikke vender tilbake dit før det har vannet jorden, gjort den fruktbar og latt det spire og gro på den, gitt såkorn til den som skal så, og brød til den som skal spise, slik er det også med mitt ord, det som går ut av min munn. Det vender ikke tomt tilbake til meg, men utfører det jeg vil, og fullfører det jeg sender det til.»

Responsoriesalme Sal 65 (64),10abcd. 10e–11. 12–13. 14

Omkved: Sæden falt i god jord og bar frukt.

Du gjester jorden,
gir den regn og gjør det såre rik.
Guds bekk er vannrik,
du gir kornet vekst.

Slik har du dannet jorden,
vannet dens furer,
jevnet dens plogland, lesket med regn,
velsignet grøden.

Du kroner året med din godhet,
i dine spor er overflod.
På øde beiter veller kilder frem,
fra åsene lyder jubel.

Markene er hvite av får,
dalene gulner av korn,
folk bryter ut i jubelsang.

2. lesning Rom 8,18–23

Skapningen lengter etter å få se Guds barn tre frem i all sin glans

Brødre, jeg mener at de lidelser vi har å gjennomgå her i verden, er for ingenting å regne mot den herlighet vi en gang skal tre frem i. For når skapningen speider i spent forventning, er det fordi den lengter etter å få se Guds barn tre frem i all sin glans. Nå er jo skapningen intetheten underlagt, – riktignok ikke av egen vilje, det var en som laget det så; og et håp har den å se frem til. For selv skapningen skal bli befridd fra forgjengelighetens slaveri og få del i den frihet som Guds barn i sin herlighet eier.

Ja, vi vet at hele skapningen uten unntagelse fremdeles stønner i fødselsveer. Og ikke den alene, men også vi som alt har fått den første høst av Åndens gaver – også vi sukker i vårt hjertes dyp, mens vi i lengsel venter på at vårt legeme skal bli kjøpt fri.

Halleluja

Halleluja.

Sæden er Guds ord og såmannen er Kristus;
alle som finner ham, får evig liv i eie.

Halleluja.

Evangelium Matt 13,1–23 (kortere form: 13,1–9)

En bonde gikk ut for å så

På den tid gikk Jesus hjemmefra og satte seg nede ved sjøen. Da samlet det seg en stor folkemengde om ham, så han måtte gå om bord i en båt og sette seg der, mens mengden ble stående på bredden. Så talte han til dem om mange ting i lignelser, og sa:

«En bonde gikk ut for å så. Og som han sådde, falt noe ved veikanten, og fuglene kom og åt det opp. Noe falt på stengrunn, hvor det knapt fantes jord, og skjøt fort i været på den skrinne marken; men da solen steg høyere, ble det svidd og visnet, fordi det ikke hadde fått slå rot. Noe falt også blant tistler, som skjøt opp og kvalte det. Men noe falt i god jord, og det bar grøde – noe hundre, noe seksti og noe tredve foll.

Den som har ører, han høre!»

[Da gikk disiplene til ham og spurte: «Hvorfor taler du til dem i lignelser?»]

Han svarte: «Dere er det gitt å få kjenne himmelrikets mysterier, men dem er det ikke gitt. Enhver som har, han skal få enda mer, så han har i overflod; men den som ikke har, han skal bli fratatt alt.

Det er derfor jeg taler til dem i lignelser. For de ser uten å se, og hører uten hverken å høre eller forstå. Med andre ord, på dem går Jesajas profeti i oppfyllelse. Det heter jo:

‘Dere skal høre og høre uten å forstå, se og se og ingenting oppfatte. For dette folks hjerte er blitt sløvt, deres ører er blitt tunghørte, sine øyne har de lukket til – for ikke å se med sine øyne, for ikke å høre med sine ører, for ikke å forstå med sitt hjerte og vende om, så jeg kunne få lege dem.’

Men dere, – salige er deres øyne, fordi de ser, salige deres ører, fordi de hører! Ja, det skal dere vite, at profeter og rettfærdige i hopetall har ønsket å se hva dere ser, uten å få oppleve det, å høre hva dere hører, uten at det ble dem til del.

Så hør nå lignelsen om ham som sådde: Til enhver som hører budskapet om Riket uten å forstå det, kommer den Onde og river ut det som var sådd i hans hjerte; og dette er det som ble sådd ved veikanten.

Det som ble sådd på stengrunn, det er han som lytter til budskapet og i øyeblikket tar imot det med glede; men han er uten røtter, flyktig av sinn, og kommer det trengsel eller forfølgelse for budskapets skyld, faller han straks fra.

Det som ble sådd blant tistler, det er han som nok hører budskapet, men denne verdens bekymringer og rikdommens glimmer kveler det, så det ikke bærer frukt.

Men det som ble sådd i god jord, det er han som lytter til budskapet og forstår det; og han bærer frukt – snart hundre, snart seksti, snart tredve foll.»]